

ARTS SANTA MÒNICA

MONZÓ

Del 18 de desembre del 2009
a l'11 d'abril del 2010

Dossier de Premsa

Una producció:
Arts Santa Mònica
Institució de les Lletres Catalanes
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació

Arts Santa Mònica 2009

MONZÓ

18 desembre 2009 – 11 abril 2010

EXPOSICIÓ

ARTS SANTA MÒNICA: CLAUSTRE (PLANTA 00)

Quim Monzó (Barcelona, 1952) és un dels escriptors catalans més reconeguts. Autor de contes i novel·les, columnista diari, autor de reportatges d'actualitat relacionats amb els grans conflictes internacionals, col·laborador de ràdio i televisió, la seva obra ha estat traduïda arreu del món.

L'exposició **MONZÓ** es basa en un treball de recerca que permet treure a la llum aspectes desconeguts de la seva trajectòria: des dels orígens familiars al viatge a la guerra del Vietnam del 1973, la seva activitat com a dissenyador i humorista gràfic, l'estada a Nova York a començaments dels vuitanta o la influència de la síndrome de Tourette en les seves creacions. Monzó hi apareix com un extraordinari fabulador, observador minuciós de la condició contemporània.

Amb aquest projecte la Institució de les Lletres Catalanes i Arts Santa Mònica reprenen la línia d'exposicions literàries iniciada pel KRTU amb les exposicions dedicades a J.V. Foix, Josep Pla, Joan Perucho, Josep Palau i Fabre o Joan Brossa.

COMISSARIAT: Julià Guillamon

PRODUEIX: Arts Santa Mònica -Institució de les Lletres Catalanes
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació

COL-LABOREN:
Cercle de Lectors / Galàxia Gutenberg
Ràdio Flaixbac
Universitat Pompeu Fabra
Departament d'Educació
Abacus Cooperativa
Manual Color
Cinemes Verdi

MITJÀ PATROCINADOR: LA VANGUARDIA

AGRAÏMENTS: Pedro Madueño

ACTIVITAT RELACIONADA

JORNADA QUIM MONZÓ 3 FEBRER 2010

ORGANITZEN

Departament d'Humanitats /Master en Creació Literària (UPF)
Arts Santa Mònica
Institució de les Lletres Catalanes

COORDINA: Manel Ollé

Sessió MATÍ - TARDA

UPF

Ciudadella Roger de LLúria, Aula 40.008, C/Ramon Trias Fargas 25

10:00 Paraules de benvinguda:

Domingo Rodenas, Director del Master de Creació Literària
Vicenç Altaió, Director Arts Santa Mònica
Oriol Izquierdo, Director de la Institució de les Lletres Catalanes

10:15-11:30 De la vida a la ficció

Julià Guillamon, Manel Ollé, Jaume Vallcorba

11:45: 13:00 Lectures i percepcions, 1

Dolors Oller, Juan Antonio Masoliver Ródenas, Margalida Pons

13:00-14:15 Lectures i percepcions, 2

Antoni Maestre, Magí Camps, Albert Pla Nualart

17:00-18:30 Lectures i percepcions, 3

Jordi Cornudella, Eloy Fernandez Porta, Jordi Galves, Toni Sala.

Sessió VESPRE

Arts Santa Mònica

La Rambla, 7

19:30 Presentació del llibre-catàleg de l'exposició

A càrrec de Miquel Calçada i Julià Guillamon i Quim Monzó

ACTIVITATS PEDAGÒGIQUES

Recursos Didàctics i Visites Pedagògiques

Organitzen:

Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació i Departament d' Educació.

CRÈDITS EXPOSICIÓ

Comissariat

Julià Guillamon

Concepte i disseny expositiu

Max Llamazares i Ivan Pomés, amb la col·laboració de Noelia Failde

Disseny gràfic

Claudia van der Kraan (Hobra), amb la col·laboració d'Eva Franch

Coordinació

Míriam Romeu

Ester Valls (ILC)

Fina Duran (Arts Santa Mònica)

Monzó-Madueño

Fotografies de Pedro Madueño

Muntatge

Espai-Visual, SL

Transports

Tti, Técnicas de Transporte Internacionales

Assegurances

Isabel Casals

CATÀLEG

Monzó. Com triomfar a la vida

Edició de Julià Guillamon

Disseny d'America Sanchez i Albert Planas

Fotografies de Pedro Madueño

Textos de Julià Guillamon, Quim Monzó, Ramon Barnils, Jaume Vallcorba, Marcelo Cohen, Biel Mesquida, Perico Pastor, Mary Ann Newman, Àngel Casas, Ferran Torrent, Sergi Pàmies, Gonzalo Herralde, Joaquim M. Puyal, Mònica Terribas, Empar Moliner, Jordi Puntí, Àngels Bayés i Magí Camps.

Il·lustracions d'Andreu Balius, Perico Pastor, Miguel Brieva, Max, Ramon Enrich, Leonard Beard, Arnal Ballester, Pisu, Marc Vicens i Miquel Ferreres.

Edició en català

Institució de les Lletres Catalanes

Arts Santa Mònica

Galàxia Gutenberg/ Cercle de Lectors

296 pàgines. 29 euros.

MONZÓ

Logotip MONZÓ, creació d' AMERICA SANCHEZ

PRESENTACIÓ

Quim Monzó (Barcelona, 1952) és un dels autors catalans més reconeguts. Autor de contes i novel·les, columnista diari, autor de reportatges d'actualitat relacionats amb els grans conflictes internacionals, col·laborador de ràdio i televisió, la seva obra ha estat traduïda arreu del món.

L'exposició **MONZÓ** es basa en un treball de recerca que ha permès treure a la llum aspectes desconeguts de la seva trajectòria: des dels orígens familiars al viatge a la guerra del Vietnam del 1973, la seva activitat com a dissenyador i humorista gràfic, l'estada a Nova York de començaments dels anys vuitanta o la influència de la síndrome de Tourette en les seves creacions. Monzó hi apareix com un extraordinari fabulador, observador minuciós de la vida contemporània.

Julià Guillamon, gran coneixedor de l'obra de Quim Monzó ha estat el comissari de l'exposició i autor de l'edició del llibre que ha estat publicat conjuntament per la Institució de les Lletres Catalanes, Arts Santa Mònica i Cercle de Lectors/Galàxia Gutenberg. Monzó ha participat en l'elaboració dels continguts, aportant idees i solucions plàstiques.

Amb aquest projecte la Institució de les Lletres Catalanes i Arts Santa Mònica reprenen la línia d'exposicions literàries iniciada pel KRTU amb les exposicions dedicades a J.V. Foix, Josep Pla, Joan Perucho, Josep Palau i Fabre o Joan Brossa.

TOT MONZÓ EN UNA EXPOSICIÓ

Quim Monzó es un autor ben conegut i molt llegit. Malgrat aquest coneixement hi ha certs aspectes de la seva trajectòria que havien restat en segon pla. L'exposició vol mostrar una imatge global de Monzó: des dels orígens familiars modestos fins a la consagració internacional a la Fira de Frankfurt del 2007, i explicar la seva evolució en paral·lel a les transformacions que han viscut Barcelona i Catalunya: des de les esperances de canvi dels darrers anys del franquisme al clima de renúncia i desengany d'ara mateix.

Un dels aspectes més innovadors fa referència al món familiar, amb una lectura creuada de textos i fotografies. Un altre vessant poc explicat fins ara és l'època underground: els viatges, les lectures, la feina de dissenyador, el compromís polític, el cinema i la literatura experimentals. L'exposició no se centra només en els aspectes biogràfics i recrea també el món imaginari: les obsessions, els temes recurrents, la manera original amb que ha adaptat idees i modes (des del nou periodisme a la postmodernitat). La construcció de l'obra s'ha acompanyat de la creació d'una imatge pública d'escriptor, gràcies, especialment, a les fotografies de Pedro Madueño.

Un doble recorregut per la vida i la literatura

L'exposició proposa un doble recorregut. El primer, cronològic, amb tres etapes: la contracultura, els anys vuitanta i el món després de 1992. El segon, temàtic, presenta deu temes que apareixen transversalment en tota l'obra de Monzó i presenta, vinculat a aquests temes, el treball de Pedro Madueño.

En el primer recorregut, l'obra de Monzó apareix en el context de la seva època, en contacte amb l'obra d'altres creadors. En el segon, es presenten les fonts d'inspiració, les motivacions profundes, els models literaris. Per a construir aquest doble circuit s'ha demanat col·laboració a artistes com Robert Llimós, Carlos Pazos o Perico Pastor; fotògrafs com Ferran Freixa, María Espeus o Marc Vila, il·lustradors i dissenyadors (Andreu Balius, Miguel Brieva, Max, Ramon Enrich, Leonard Beard, Arnal Ballester, Pisu, Marc Vicens, Albert Planas i America Sanchez) o professionals de la ràdio i la televisió com Miquel Calçada, Toni Soler, Mònica Terribas o Martina Klein.

El muntatge de l'estudi d'arquitectura Llamazares Pomés posa èmfasi en aquest doble vessant. Proposa un primer recorregut perimetral (contracultura, anys vuitanta, època actual), que envolta una instal·lació amb els temes de Monzó i les fotos de Madueño. Cadascun dels ambients recrea de manera lúdica i irònica, l'esperit de les diferents èpoques.

1. Splassshf!

1973-1978: l'àlbum blau de Quim Monzó, fotografiat a la casa del carrer Cardenal Reig, amb els cabells rinxolats, espitregat, amb bigoti i mitja barba. És l'època dels primers articles –escrits sota la influència del nou periodisme–, dels viatges a la guerra del Vietnam, Irlanda del Nord i Tanzània, de la feina de dissenyador, del cinema i la literatura experimentals, de l'humorisme polític, dels primers llibres que copsen la sensibilitat del moment: el clima aclaparador de la ciutat sotmesa, les escapades cap a mons imaginaris, les grans esperances col·lectives i el desengany prematur.

A l'entrada d'aquest espai el tipògraf Andreu Balius ha realitzat una composició amb tipografies de la marca Letraset i les onomatopeies i cinestèsies que apareixen en els primers contes de Monzó, que en aquesta època treu els seus referents del món pop (“Uf, va dir ell”, “Un cel de pipermint”, “Riiiiinnng”, “Tilt!”).

Una instal·lació, basada en el conte “Enfilall”, mostra les seves influències culturals: de Wolinski a Pau Riba, de Boris Vian a Pier Paolo Pasolini i de Joan Brossa a Frank Zappa.

Un gran espai es dedica a les seves primeres col·laboracions periodístiques: els articles que va publicar al diari *Tele/Exprés*, juntament amb Albert Abril, sobre la guerra del Vietnam (1973), i les col·laboracions a la revista *Canigó* en els anys de la transició (1976-1978): portades, textos i acudits que mostren el clima d'expectació del moment i deixen entreveure els primers símptomes de desengany.

Un mural reuneix setanta fotografies d'època: els amics, els viatges a Nova York i el Quebec, Londres o el nord d'Itàlia. L'activitat de Monzó com a dissenyador gràfic es presenta a través de la història d'un logotip que va crear i que (bàrbarament deformat) encara es pot veure ara: la marca de Carbueros Metàlicos.

Dos audiovisuals presenten la pel·lícula d'Antoni Martí *Hic Digitur Dei* (1977), un musical sobre la mort de Franco amb guió de Quim Monzó i Roser Fradera i un

fragment de l'obra de teatre *El tango de Don Joan* (1986) de Quim Monzó i Jérôme Savary amb la paròdia d'una festa hippy.

A les vitrines, les col·laboracions de Monzó a la premsa contracultural i alternativa. Aquest apartat acaba amb un espai dedicat a l'erotisme amb una recreació del conte "Noia del Mehari".

2. ¿És més modern ser postmodern que no pas modern?

1979-1999: l'àlbum vermell. Ara Monzó es fa retratar al despatx del carrer Rosselló, repentinat, encorbatat i amb un posat de melancòlic seductor, per a la solapa d'*El perquè de tot plegat*, el llibre que representa la plena maduresa. Una estada d'un any a Nova York li va permetre posar en contacte les seves pròpies descobertes amb les noves tendències del món periodístic, artístic i literari, que contempla amb ironia. De tornada de Nova York, el 1983, inicia una trajectòria d'escriptor professional a la ràdio i a la premsa i esdevé un autor molt popular.

La segona sala reproduïx un bar dels anys vuitanta amb tots els elements: la vitrina d'entrada, la barra amb les ampolles, els tamborets de disseny, la zona tranquil·la amb seients, les projeccions de diapositives, el postalier i el *juke box*.

El visitant travessa una cortina i passa per un corredor. En una vitrina, una obra de Carlos Pazos, "Dandy de cloaca" (1990), feta amb el ninot de la marca de whisky Johnny Walker i una tapa de claveguera. En una altra vitrina diverses copes amb begudes (Dry Martini, Margarita, Gimlet, Bloody Mary) i frases dels llibres de Quim Monzó que hi fan referència.

Dry Martini

"Vam consumir gintònics i martinis a dojo: davant nostre es va anar formant un taulell d'escacs fet d'ampolletes transparents."

Un cop a dins del bar, una instal·lació molt espectacular de Robert Llimós, "Mediterrània", feta amb tubs de neó. Un dels dibuixos preparatoris d'aquesta obra, del 1976, va ser la coberta del llibre de Quim Monzó, *Olivetti, Moulineux, Chaffoteaux et Maury*.

A la barra, en dos monitors, es poden veure fotografies de Ferran Freixa de bars de Barcelona dels anys vuitanta i imatges de la sèrie de María Espeus "Hola! Barcelona" (1982) amb la fauna nocturna de la època. A les vitrines, encastades al taulell, la revista *4 taxis* amb una col·laboració de Monzó, l'original de la novel·la *Benzina* i records de l'estada a Nova York dels anys 1982-1983.

Un gran apartat es dedica a la relació amb el món de l'art amb les crítiques de les exposicions del SoHo que Monzó i Perico Pastor van publicar al diari *Avui* i amb una recreació de la novel·la *Benzina*, que és la història de dos pintors en crisi.

Les postals, dissenyades per America Sanchez, recullen els temes dels articles de Monzó de començament dels vuitanta: els primers videojocs porno, l'estètica del videoclip, la sèrie de televisió *Dallas* o la revista *La luna de Madrid*.

Un sistema de ràdio a la carta permet escoltar fragments dels programes de Catalunya Ràdio *El lloro, el moro, el mico i el senyor de Puerto Rico* (1983-1985) i *Sang bruta* (1990-1991).

Les diapositives que es projecten al fons de la barra estan inspirades en les que es projectaven en el bar Universal. Mostren noies en roba interior intercalades, en aquest

cas, amb frases d'una llibreta on Monzó i els seus amics apuntaven les respostes que donen les dones quan diuen que no.

–¿Fotem un polvo?

–¿Un polvo? ¿Què entens tu, per un polvo?

–I la XX [esposa], ¿què?

-No, primer vull estar segura de mi mateixa.

Dos esdeveniments marquen el final d'una època: la caiguda del règim de Ceaușescu a Romania que Monzó va cobrir amb una sèrie de reportatges a *Diari de Barcelona* i el tancament de l'antiga discoteca Bikini, l'11 de gener de 1990.

3. Del tot indefens davant dels hostils imperis alienígenes

El Monzó més negre. Els contes presenten el món com un gran teatre on les paraules emmascaren els fets: la crueltat humana i les renúncies col·lectives. Els articles periodístics fustiguen la barra dels polítics, la incompetència dels professionals, la deixadesa de la gent. Des de mitjan anys noranta inicia un procés d'introspecció que el du a revisar la llengua dels seus primers llibres i a interessar-se per les causes neurològiques que possiblement són l'origen de les seves obsessions. Aquestes causes neurològiques el diverteixen i el fascinen. Reconegut internacionalment, la seva obra es tradueix a les principals llengües del món.

Una cortina separa el bar dels vuitanta de la tercera sala. A partir de la metàfora de l'home escurçat, símbol de les renúncies dels darrers anys, que és el centre de la novel·la *Davant del rei de Suècia*, els arquitectes Max Llamazares i Ivan Pomés han creat un corredor que es va fent cada cop més estret i cada cop més baix de sostre.

Un dibuix de Miguel Brieva presenta, en un paisatge que dibuixa, en segon pla, la cara de Monzó, tots els personatges i les diverses situacions del llibre *El millor dels mons* (2001). En unes finestretes en una de les galtes del passadís hi ha les il·lustracions de Max, Ramon Enrich, Leonard Beard, Arnal Ballester, Pisu, Marc Vicens, a partir de diferents contes d'aquest llibre.

En un espai auxiliar, un seguit de monitors de televisió amb les intervencions de Quim Monzó en el programa de TV3 *Persones humanes* que dirigia Miquel Calçada, la temporada 1993-1994.

En sortint del passadís el visitant troba un espai dedicat a les cròniques que Quim Monzó va escriure per a *La Vanguardia*, a Nova York, després de l'atac contra les Torres Bessones, el setembre del 2001. D'aquesta manera, cadascuna de les tres primeres sales de l'exposició inclou un reportatge periodístic d'actualitat (Vietnam, Romania, Nova York) i una intervenció de Monzó en el camp audiovisual (cinema experimental, ràdio i televisió), que creen una línia de temps i mostren els canvis que s'han produït en la mentalitat i els costums.

4. Monzó-Madueño

Pedro Madueño ha estat el fotògraf que millor ha interpretat la personalitat de Quim Monzó. Des del seu primer retrat, del 1992, fins a avui, Madueño ha estat fonamental en la creació de la imatge pública de l'escriptor. Al mateix temps, gràcies a la relació de confiança que han establert al llarg dels anys, ha pogut accedir a la intimitat de Monzó per oferir-ne imatges inèdites, reveladores de la seva manera de ser i de veure el món.

Aquest espai forma una exposició dintre de l'exposició. S'inicia amb una fotografia de Monzó a l'estació d'Atocha. El reflex en el vidre del tren d'alta velocitat de la gent que baixa per l'escala mecànica, amb l'ombra de Monzó que s'entreveu al darrere, és una metàfora de l'escriptor que observa els seus personatges.

Monzó - Madueño

La vida perdurable. 63

Madueño ha copsat el temperament endreçat, previsor, obsessiu de Monzó mitjançant un seguit de natures mortes: la fotografia de tot el que duia a la cartera un dia concret de l'any 2008, o diferents detalls de la casa de Maçanet de Cabrenys.

També l'ha retratat en actes públics com ara presentacions de llibres i han treballat junts per a *La Vanguardia*, l'un fent fotografies i l'altre escrivint cròniques, el dia que els Prínceps d'Astúries van visitar la redacció del diari o en la campanya de les eleccions municipals de l'any 2003. "La meua relació amb en Quim és com una impressora multifunció –ha escrit Madueño. D'una banda, de vegades som parella professional a *La Vanguardia*; de l'altra, apareix davant la meua càmera com a personatge, com a escriptor, com a protagonista mediàtic i noticable; i, finalment, som amics".

Una de les sèries noves presenta un dia de la vida de Quim Monzó, des que es lleva fins que se'n va a dormir: l'esmorzar de forquilla, la visita al supermercat, una entrevista a la tele i la copa final al Dry Martini.

“La primera vegada que vaig pujar amb ell a un avió va ser per anar a Madrid a fer cròniques de la visita del Papa –ha escrit Monzó. A les pantalletes passaven *Just for Laughs*, el programa de càmera oculta que fan a tot arreu aquests últims lustres. Poca gent hi parava atenció i només en Madueño reia, amb riallades tan fortes i incontrolables –li saltaven les llàgrimes!– que alguns passatgers giraven el cap a veure qui era que allò li feia gràcia. Llavors vaig entendre de cop per què en Madueño és, a les fotos que fa, un as de les troballes visuals, l'home que t'enquadra com menys t'ho esperes.”

5. El perquè de tot plegat

Els temes de l'obra de Quim Monzó: el sexe, la política, l'ordre, la malaltia, la repetició, la família, la veritat, l'absurd, l'amor i la informació.

Les fotografies de Pedro Madueño, amb els textos de Monzó que les acompanyen, encerclen l'espai central, una rodona, com una gran capsa de formatgets, amb deu compartiments simètrics.

Cadascun d'aquests espais s'ha dedicat a un tema de l'obra de Monzó que s'ha desplegat amb una petita instal·lació o un audiovisual.

El sexe. La novel·la de Monzó, *La magnitud de la tragèdia* (1989), la història d'un home en contínua erecció, incorpora situacions estereotipades de pel·lícula i de revista pornogràfica. La col·laboració de *Private* ha permès seleccionar els fragments inicials de pel·lícules porno, abans que comenci l'acció. Poldo Pomés els ha muntat en una cinta sense fi, juntament amb frases de la novel·la.

La política. Un joc basat en una graella de frases sense contingut que permet (enllaçant-les una darrera l'altra) crear discursos infinits i inacabables sense dir res. Monzó el va fer servir per al discurs dels 10 anys de l'editorial Quaderns Crema, el 1989.

L'ordre. Una instal·lació espectacular amb 200 copes, construïda a partir d'una escena de la novel·la *Benzina* (1983): el protagonista s'interroga pels noms dels vasos d'una cocteleria. Si el món fos perfecte cada vas de cada beguda hauria de tenir un nom.

La malaltia. La síndrome de Tourette. ¿Què és? ¿De quina manera afecta la creació artística? Els tics motors i els tics vocals. Els efectes secundaris (hiperactivitat, trastorn obsessiu compulsiu, trastorn de control dels impulsos). Amb la col·laboració de la doctora Àngels Bayés, presidenta de l'Associació espanyola per a Pacients amb Tics i síndrome de La Tourette. Marc Vila i Ramon Enrich han fotografiat els tics de Monzó.

La repetició. Un gran mural fet per Albert Planas i America Sanchez a partir de la repetició de diferents motius que apareixen a les cobertes dels llibres de Monzó de Quaderns Crema i en les traduccions a d'altres llengües. El fil musical reproduïx sense parar diverses versions de la cançó "Guadalajara" que Monzó va fer servir en el llibre del mateix nom.

La família. Fotografies i objectes familiars que apareixen en els contes i novel·les de Monzó i que en el seu darrer llibre, *Mil cretins* (2007) prenen una importància definitiva: la vida d'una família treballadora a Barcelona als anys cinquanta, la relació amb el pare i la mare, el fill adolescent que busca un lloc al món.

La veritat. Miquel Caçada, Martina Klein, Mònica Terribas, Toni Soler, llegeixen cadascun un conte basat en el repertori clàssic, que Monzó trastoca amb malícia: la història del príncep blau, la bella dorment, el cavall de Troia i la Ventafocs. El visitant els pot escoltar amb els auriculars, assegut còmodament en unes butaques. En una vitrina, els dibuixos infantils de Monzó de paisatges, batalles i figures pop.

L'absurd. Una pantalla amb un episodi de dibuixos animats i una gran pila de caps de llumins amb una frase de *Benzina*.

Usualment, a ningú no se li acut de comptar-los, encara que en aquest món, no se sap mai.

L'amor. La novel·la de Monzó, *La magnitud de la tragèdia* (1989), juga amb els tòpics de la novel·la sentimental i lacrimògena. Poldo Pomés ha fet un muntatge de frases del llibre de Monzó i fragments de telenovel·les.

La informació. Un ordinador amb els favorits de Quim Monzó. Curiositats i rareses que són el punt de partida d'articles i contes.

6. Final

Un gran aparador amb totes les primeres edicions catalanes dels llibres de Quim Monzó al costat d'una pantalla amb la gravació del discurs d'inauguració de la Fira de Frankfurt del 2007 que va tenir la literatura catalana de convidada d'honor.

Llibre

Amb motiu de l'exposició Cercle de Lectors/Galàxia Gutenberg ha publicat el llibre *Monzó. Com triomfar a la vida*, en col·laboració amb la Institució de les Lletres Catalanes i Arts Santa Mònica.

Es tracta d'un volum de 296 pàgines, amb més de cinc-centes il·lustracions i una gran quantitat de documents inèdits. Julià Guillamon n'ha desenvolupat el guió i ha tingut cura de l'edició. Albert Planas i America Sanchez han estat els autors del disseny.

Guardes de l'edició de *Monzó. Com triomfar a la vida*.

La coberta incorpora dues fotografies lenticulars, amb moviment, de Monzó fent un tic, de Marc Vila i Ramon Enrich. El llibre, que es distribuirà en llibreries, inclou textos de Ramon Barnils, Àngels Bayés, Magí Camps i tretze retrats de Monzó, cadascun en un bar, a cura de Jaume Vallcorba, Marcelo Cohen, Biel Mesquida, Perico Pastor, Mary Ann Newman, Àngel Casas, Ferran Torrent, Sergi Pàmies, Gonzalo Herralde, Joaquim M. Puyal, Mònica Terribas, Empar Moliner i Jordi Puntí.

Del 18 de desembre del 2009 a l'11 d'abril del 2010

MONZÓ

Una exposició comissariada per JULIÀ GUILLAMON

EXPOSICIÓ-ARTS SANTA MÒNICA – CLAUSTRE (PLANTA 0)

Activitat relacionada: JORNADA MONZÓ

Una producció :

Institució de les Lletres Catalanes

Arts Santa Mònica

Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació

Coordinació: Míriam Romeu , Ester Valls (ILC), Fina Duran (ASM)

Presentació a premsa, 17 de desembre de 2009, a les 13H.

Inauguració, 17 de desembre de 2009, a les 19H.

Exposició oberta del 18 de desembre del 2009 a l'11 d'abril del 2010

Per a qualsevol aclariment, entrevistes, imatges, no dubteu a contactar-nos:

Neus Purtí

T 93 556 53 14 (directe) - 93 316 28 10 npurtic@gencat.cat

comunicació i premsa **Arts Santa Mònica**

Cristina Suau

T 93 316 28 10 ext.13442 csuau@gencat.cat

comunicació i premsa **Arts Santa Mònica**

Sergi Seguí

T 93 3162780 ext. 13318 sergi.segui@gencat.cat

Premsa **Institució de les Lletres Catalanes**

_ARTS S_NT_ MÒNIC_

ARTS CIÈNCIA

PENSAMENT COMUNICACIÓ

LA RAMBLA 7

08002 BARCELONA

TEL +34 93 316 28 10

WWW.ARTSSANTAMONICA.CAT

DILLUNS TANCAT

DIMARTS-DIUMENGES 11-21H

<M> DRASSANES <P> BICING